

sevraj verde

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

sărutul meu are gust lemnos
am trăit în pântecul pădurii mii de ani
brațele mi-au devenit ramuri
găzduiesc pe ele cuiburi de privighetori
și mi-e dor de tine
cel pe care nu îl pot numi

mi-am așternut frunzele peste pământul inimii tale
în fiecare toamnă
rugându-mă să-ți fie cald
am înflorit ca o nesăbuită în mijlocul iernii
să-ți fie primăvară
dacă nu mă recunoști încă
sărută-mi tulpina

îți vei aminti că într-o zi
ai uitat lângă trunchiul meu o secure
și ai plecat
dar eu am prins rădăcini tot mai adânci
în destinul tău

mi-am făcut cuib între ramurile primăverii
să simt răcoarea buzelor pe fiecare mugur
când pleznește în petale multicolore
ca artificiiile în noaptea dintre ani
niciodată nu mă satur s-alerg printre copaci
să te inspir până în adâncul pădurii

îmi place când m-acoperi cu frunze
seara au veșmânt de toamnă
dimineața îmbracate-n haine de april
mi-atât de cald și de primăvară
că gust seva tulpinei tale
cu arterele sufletului
te trăiesc la tensiune astrală

mi-am ascuțit securea pe piatra destinului
să-ți curețe ramul de amurguri
n-am plecat departe
cât să adun lacrimile dimineții
să-ți ude rădăcinile crescute în cuibul meu

liliana trif & ioan grigoraș